KOMMISSIONENS FORORDNING (EU) Nr. 416/2010

af 12. maj 2010

om ændring af bilag I, II og III til Rådets forordning (EF) nr. 44/2001 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 44/2001 af 22. december 2000 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område [1], særlig artikel 74, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Bilag I til forordning (EF) nr. 44/2001 indeholder en liste over de nationale kompetenceregler, der er omhandlet i forordningens artikel 3, stk. 2, og artikel 4, stk. 2. Bilag II indeholder en liste over de retter eller kompetente myndigheder, der har kompetence i medlemsstaterne til at behandle anmodninger om, at en retsafgørelse erklæres for eksigibel. Bilag III indeholder en liste over de retter, til hvilke afgørelser vedrørende eksigibilitet kan appelleres.

(2) Bilag I, II og III til forordning (EF) nr. 44/2001 er blevet ændret flere gange, senest ved Kommissionens forordning (EF) nr. 280/2009 [2] for at ajourføre de nationale kompetenceregler, listerne over retter eller kompetente myndigheder og gældende appelprocedurer.

(3) Medlemsstaterne har givet Kommissionen meddelelse om yderligere ændringer i listerne i bilag I, II og III. Der bør derfor offentliggøres ajourførte udgaver af listerne i bilagene.

(4) I henhold til artikel 4 i aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Kongeriget Danmark om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område [3] deltager Danmark ikke i vedtagelsen af ændringer af Bruxelles I-forordningen, og sådanne ændringer er ikke bindende for og finder ikke anvendelse i Danmark.

(5) Forordning (EF) nr. 44/2001 bør derfor ændres —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Bilag I II og III til forordning (EF) nr. 44/2001 erstattes af bilagene til denne forordning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i medlemsstaterne i overensstemmelse med traktaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 12. maj 2010.

På Kommissionens vegne
José Manuel BARROSO
Formand

[1] EFT L 12 af 16.1.2001, s. 1.
[2] EUT L 93 af 7.4.2009, s. 13.
[3] EUT L 299 af 16.11.2005, s. 62.

BILAG I

De nationale kompetenceregler, der er omhandlet i artikel 3, stk. 2, og artikel 4, stk. 2

— i Belgien: artikel 5-14 i lov af 16. juli 2004 om international privatret

— i Bulgarien: artikel 4, stk. 1, andet afsnit, i lov om international privatret

— i Tjekkiet: artikel 86 i lov nr. 99/1963 Coll., civilprocesloven (*občanský soudní řád*) med senere ændringer

— i Tyskland: § 23 i civilprocesloven (*Zivilprozeßordnung*)

— i Estland: § 86 i civilprocesloven (*tsiviilkohtumenetluse seadustik*)

— i Grækenland: artikel 40 i civilprocesloven (*Κώδικας Πολιτικής Δικονομίας*)

— i Frankrig: artikel 14 og 15 i borgerlig lovbog (*Code civil*)

— i Irland: bestemmelserne om kompetence på grundlag af forkyndelse af en stævning for sagsøgte under dennes midlertidige ophold i Irland

— i Italien: artikel 3 og 4 i lov nr. 218 af 31. maj 1995

— i Cypern: kapitel 21, § 2, i lov om domstole nr. 14 af 1960 med senere ændringer

— i Letland: kapitel 27 og stk. 3, 5, 6 og 9 i kapitel 28 i civilprocesloven (*Civilprocesa likums*)

— i Litauen: § 31 i civilprocesloven (*Civilinio proceso kodeksas*)

— i Luxembourg: artikel 14 og 15 i borgerlig lovbog (*Code civil*)

— i Ungarn: § 57 i lovdekret nr. 13 af 1979 om international privatret (*a nemzetközi magánjogról szóló 1979. évi 13. törvényerejű rendelet*)

— i Malta: artikel 742, 743 og 744 i civilprocesloven — kapitel 12 (*Kodiċi ta' Organizzazzjoni u Proċedura Ċivili — Kap. 12*) og artikel 549 i handelsloven — kapitel 13 (*Kodiċi tal-kummerċ — Kap.* 13)

— i Østrig: § 99 i lov om domstolskompetence (*Jurisdiktionsnorm*)

— i Polen: artikel 1103, stk. 4, i civilprocesloven (*Kodeksu postępowania cywilnego*)

— i Portugal: artikel 65, stk. 1a, i civilprocesloven (*Código de Processo Civil*), for så vidt det kan betyde anvendelse af reglerne om eksorbitant værneting, f.eks. retterne på det sted, hvor filialen, agenturet eller et andet forretningssted er beliggende (hvis det er i Portugal), når hovedsædet (beliggende i et andet land) er den sagsøgte, og artikel 10 i procesloven om arbejdsforhold (*Código de Processo de Trabalho*), for så vidt som det kan betyde anvendelse af reglerne om eksorbitant værneting, f.eks. retterne på det sted, hvor sagsøger har bopæl, i sager vedrørende individuelle arbejdsaftaler, hvor arbejdstager har anlagt sag mod arbejdsgiveren

— i Rumænien: artikel 148-157 i lov nr. 105/1992 om internationale privatretlige forbindelser

— i Slovenien: § 48, stk. 2, i lov om international privatret og procedurer (*Zakon o medarodnem zasebnem pravu in postopku*) sammenholdt med § 47, stk. 2, i civilprocesloven (*Zakon o pravdnem postopku*) og § 58 i lov om international privatret og procedurer (*Zakon o medarodnem zasebnem pravu in postopku*) sammenholdt med § 59 i civilprocesloven (*Zakon o pravdnem postopku*)

— i Slovakiet: artikel 37 til 37e i lov nr. 97/1963 om international privatret og procedureregler i forbindelse hermed

— i Finland: 10. kapitel, § 18.1, stk. 1 og 2, i retsplejeloven (*oikeudenkäymiskaari/rättegångsbalken*)

— i Sverige: 10. kapitel, § 3, stk. 1, første punktum, i retsplejeloven (*rättegångsbalken*)

— i Det forenede Kongerige: bestemmelserne om kompetence på grundlag af:

a) en stævning forkyndt for den sagsøgte under dennes midlertidige ophold i Det Forenede Kongerige, eller

b) sagsøgtes besiddelse af ejendom i Det Forenede Kongerige, eller

c) sagsøgers udlæg eller arrest i ejendom i Det Forenede Kongerige.

BILAG II

Retter eller kompetente myndigheder, over for hvilke de i artikel 39 omhandlede anmodninger skal fremsættes, er:

— i Belgien, »*tribunal de première instance*« eller »*rechtbank van eerste aanleg*« eller »*erstinstanzliches Gericht*«

— i Bulgarien, »*Софийски градски съд*«

— i Den Tjekkiske Republik, »*okresní soud*« eller »*soudní exekutor*«

— i Tyskland:

a) formanden for en afdeling af »Landgericht«

b) en notar i sager, hvor der anmodes om, at et officielt bekræftet dokument erklæres eksigibelt

— i Estland, »*maakohus*« (amtslig domstol)

— i Grækenland, »*Μονομελές Πρωτοδικείο*«

— i Spanien, »*Juzgado de Primera Instancia*«

— i Frankrig:

a) »*greffier en chef du tribunal de grande instance*«

b) »*président de la chambre départementale des notaires*« i sager, hvor et officielt bekræftet notardokument erklæres for eksigibelt

— i Irland, »*High Court*«

— i Italien, »*corte d'appello*«

— i Cypern, »*Επαρχιακό Δικαστήριο*« eller i tilfælde af en retsafgørelse om underholdspligt »*Οικογενειακό Δικαστήριο*«

— i Letland, »*rajona (pilsētas) tiesa*«

— i Litauen, »*Lietuvos apeliacinis teismas*«

— i Luxembourg, præsidenten for »*tribunal d'arrondissement*«

— i Ungarn, »*megyei bíróság székhelyén működő helyi bíróság*« og i Budapest »*Budai Központi Kerületi Bíróság*«

— i Malta, »*Prim' Awla tal-Qorti Ċivili*« eller »*Qorti tal-Maġistrati ta' Għawdex fil-ġurisdizzjoni superjuri tagħha*«, eller i tilfælde af en retsafgørelse om underholdspligt »*Reġistratur tal-Qorti*« ved fremsendelse fra »*Ministru responsabbli għall-Ġustizzja*«

— i Nederlandene, »*voorzieningenrechter van de rechtbank*«

— i Østrig, »*Bezirksgericht*«

— i Polen, »*sąd okręgowy*«

— i Portugal, »*Tribunal de Comarca*«

— i Rumænien, »*Tribunal*«

— i Slovenien, »*okrožno sodišče*«

— i Slovakiet, »*okresný súd*«

— i Finland, »*käräjäoikeus/tingsrätten*«

— i Sverige, »*Svea hovrätt*«

— i Det forenede Kongerige:

a) i England og Wales, »*High Court of Justice*« eller i tilfælde af en retsafgørelse om underholdspligt »*Magistrates' Court*« ved fremsendelse gennem »*Secretary of State*«

b) i Skotland, »*Court of Session*« eller i tilfælde af en retsafgørelse om underholdspligt »*Sheriff Court*« ved fremsendelse gennem »*Scottish Ministers*«

c) i Nordirland, »*High Court of Justice*« eller i tilfælde af en retsafgørelse om underholdspligt »*Magistrates' Court*« ved fremsendelse gennem »*Secretary of State*«

d) i Gibraltar, »*Supreme Court of Gibraltar*« eller i tilfælde af en retsafgørelse om underholdspligt »*Magistrates' Court*« ved fremsendelse gennem »*Attorney General of Gibraltar*«.

BILAG III

Retter i medlemsstaterne, til hvilke der kan indgives appel efter artikel 43, stk. 2, er:

— i Belgien:

a) »tribunal de première instance« eller »rechtbank van eerste aanleg« eller »erstinstanzliches Gericht«, hvis afgørelsen appelleres af sagsøgte

b) »Cour d'appel« eller »hof van beroep«, hvis afgørelsen appelleres af sagsøger

— i Bulgarien, »Апелативен съд — София«

— i Tjekkiet, appeldomstolen gennem distriktsdomstolen

— i Tyskland, »Oberlandesgericht«

— i Estland, »ringkonnakohus«

— i Grækenland, »Εφετείο«

— i Spanien, den »Juzgado de Primera Instancia«, som har afsagt afgørelsen, der appelleres, med henblik på appellens påkendelse ved *Audiencia Provincial*

— i Frankrig:

a) »cour d'appel« ved afgørelser om at imødekomme anmodningen,

b) retsformanden ved »tribunal de grande instance« ved afgørelser om afslag på anmodningen

— i Irland, »High Court«

— i Island, »heradsdomur«

— i Italien, »corte d'appello«

— i Cypern, »Επαρχιακό Δικαστήριο« eller i tilfælde af en retsafgørelse om underholdspligt »Οικογενειακό Δικαστήριο«

— i Letland, »Apgabaltiesa« ved fremsendelse gennem »rajona (pilsētas) tiesa«

— i Litauen, »Lietuvos apeliacinis teismas«

— i Luxembourg, »Cour supérieure de justice« som appelinstans i civilretlige sager

— i Ungarn, den lokale domstol ved den amtslige domstol (i Budapest den centrale distriktsdomstol i Buda); appellen påkendes af den amtslige domstol (i Budapest hovedstadsdomstolen)

— i Malta, »Qorti ta' l-Appell« efter appelproceduren i *Kodiċi ta' Organizzazzjoni u Proċedura Ċivili – Kap.*12 eller i tilfælde af en retsafgørelse om underholdspligt truffet af »ċitazzjoni« »Prim' Awla tal-Qorti ivili jew il-Qorti tal-Maġistrati ta' Għawdex fil-ġurisdizzjoni superjuri tagħha«

— i Nederlandene, »rechtbank«

— i Østrig, »Landesgericht« ved fremsendelse gennem »Bezirksgericht«

— i Polen, »sąd apelacyjny« ved fremsendelse gennem »sąd okręgowy«

— i Portugal er »Tribunal da Relação« den kompetente retsinstans. Appel iværksættes ifølge gældende national ret ved indgivelse af et appelskrift til den retsinstans, hvis afgørelse appelleres

— i Rumænien, »Curte de Apel«

— i Slovenien, »okrožno sodišče«

— i Slovakiet, appelretten ved fremsendelse gennem den distriktsdomstol, hvis afgørelse appelleres

— i Finland, »hovioikeus«/»hovrätt«

— i Sverige, »Svea hovrätt«

— i Det forenede Kongerige:

a) i England og Wales, »High Court of Justice« eller i tilfælde af en retsafgørelse om underholdspligt »Magistrates' Court«

b) i Skotland, »Court of Session« eller i tilfælde af en retsafgørelse om underholdspligt, »Sheriff Court«

c) i Nordirland, »High Court of Justice« eller i tilfælde af en retsafgørelse om underholdspligt »Magistrates' Court«

d) i Gibraltar: »Supreme Court of Gibraltar« eller i tilfælde af en retsafgørelse om underholdspligt »Magistrates' Court«.